

24 h el piulol

Sembla que del nostre Hospital i Asil en va desaparèixer, fa pocs dies, un mort que es féu escàpol sense permís de ningú i fins sense acomiadar-se.

Hom creu que es tractava d'un mort bastant viu.

Ja hem begut oli!... **Oli Gambús.**

L'Orfeo Granollerí ha estat dos dies a Saragossa. Foren molt ben atesos i la conllevancia anava a raig fet. Els donaren un banquet, i, naturalment, el senyor Mitjà s'aixecà a donar les gràcies. Començà fent-ho en castellà, però al cap d'una estona de patir i de fer patir i quan ja no sabia com sortir-se'n, finí el seu discurs en català i de la següent manera:

—Bueno, vaja, ja n'hi ha prou.

Malgrat tot, fou molt aplaudit... pels orfeonistes.

Seguint l'exemple de l'Orfeo, al carrer Prat de la Riba s'hi està construint una casa triangular. Tothom creu que, degut a això, la taula, el llit, les cadires, els ganivets i fins i tot les criatures, haurien d'ésser triangulars. Nosaltres no podem assegurar-ho, però sí direm que un dels nostres redactors va preguntar al pare de l'amo:

—I allí al fons, on l'angle és més agut, què hi posaran?

—Allí? —contestà amatent, el bon home.— La cag...

En el veí poble de La Roca, que cada dia que passa forma més part dels contorns de Granollers, el Jutjat municipal va veure's-en de verdes i de madures per procedir al llançament d'un bon home que tenia per tot capital un exuberant rusc d'abelles. Encara que el Jutjat volia començar per treure la calaixera, el llit i les cadires, ell s'entossudí en donar-los el rusc. Distretament, però, no es recordà de treure'n abans les abelles i aquestes feren de les seves picant a tort i a dret als representants de la justícia. Sabem que hi ha més d'una galta i clatell inflats. Es el que després deia el bon home: *Als embargs, picotades.*

Sort, sort, que hi ha **Oli GAMBÚS!**

En Sanz i en Garí es van jugar deu pessetes. El primer que el campió d'Espanya de futbol seria el Madrid i el segon que ho seria l'Atlètic. Això no té cap gràcia; però encara en té menys, sobre tot per a En Garí, que després d'haver guanyat l'Atlètic no ha vist ni veurà les deu endoles. Amb la seva bona fe encara dirà:

—Veus?, si jo hagués perdut, les hi hauria donat.

Escarbat, bum, bum...

Posa **Oli Gambús** al llum.

Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10-1.er **F. SALA I TORRAS**

Fa pocs dies el senyor Font, possible ministre d'Economia, va donar una festeta a casa seva amb motiu de posar de llarg una de les seves xamoses filles. Amenitzava la festa un quartet format pels senyors Calvet, Fontdevila i Tapias.

Gent mal intencionada ens digueren:

—Es clar; com que aquests dos últims treballen a la casa... M'enten?... Ja sabien el que es feien, vostès, quan li donaren la cartera d'Economia, ja!...

Salut, pessetes, i... **Oli Gambús.**

El senyor Hurtado, si no és de Les Franqueses mereix ésser-ho. Mai hauriem pogut creure que a la seva edat i amb aquella esplèndida caracterització de senyor Hurtado que m'en llua, es pogués ésser tan pàvero. Es a dir, que gràcies a ell es va resoldre la crisi. Eh? Creu-te-ho, que aniràs en auto.

Estem asseguts a la terrassa de l'Hotel Europa, passa un «Coro» pel davant, i saluda tres vegades amb la senyera.

Els mal intencionats, —que sempre n'hi ha,— deien que ho feien perquè En Paco els donés més bon dinar,

Fins al cap d'una estona ningú no es va donar compte que a la façana de l'Europa hi ha la placa que dona nom al carrer d'En Clavé,

I així quedà tot explicat.

—Pa amb oli?

—Sí, però amb **Oli Gambús.**

Alentorn del possible ministeri que donàvem en el número passat s'hi han fet molts comentaris.

Uns, el trobaven massa de dretes, altres, massa esquerrà. Tothom, però estigué d'acord que els individus estaven encertats en llurs «carteres».

El nostre volgut confrare en humorisme «Terra Vallesana» diu en la portada que també publica esqueles. Amb tota la bona fe de companys de fadigues,

li aconsellem que ho treguin. Sinó, serà horrorós assistir al següent diàleg entre el futur *fiambre* i la família:

—Quan surt «Terra Vallesana?»

—D'ací dos dissabtes. Aguanta una més, perquè si no, no et podrem publicar l'esquela i ens faràs quedar malament.

—Ai, Déu meul, amb les ganes que tinc de morir-me, i té, ara espera't dugues setmanes més...

Ja veuen, doncs, que s'imposa el treure-ho.

Darrera la porta hi ha un fus, s'ha acabat i... **Oli GAMBÚS.**

Els nostres orfeonistes, a Saragossa, anaren a fer beguda en una casa *non-sancta* la mestressa de la qual és catalana: Això despertà les fibres patriòtiques dels nostres cantaires, que prengueren una copeta de conyac cada un. Tot va anar bé fins l'hora de pagar. Per cada copa, aquella catalana d'allengde l'Ebre els feu puginar cinc pessetes.

Des de llavors no volgueren res amb les paisanes i es dedicaren a la producció indígena, que ho feien força bé i era més econòmic.

No hi ha res!... No hi ha res com els **Oli Gambús.**
Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er **F. SALA I TORRAS**